

KOBUDO

DESCRIPCIÓ DE LA DISCIPLINA

¿QUE ES EL KOBUDO?

KOBUDO (空 手 道)

Ko Budo, es pot traduir com Ko = Antic; Bu = Guerra y Do = Camí o Via, per tant podríem dir que Kobudo seria“ l’ Antic Camí de la Guerra”, o també com “Antiga Via Marcial”.

Actualment la Disciplina del Kobudo es divideix en dos departaments, que son;

1.- OKINAWA KOBUDO (空 手 道 空 手 道)

2.- NIHON KOBUDO (空 手 道 空 手 道)

OKINAWA KOBUDO (空 手 道 空 手 道)

El Ryu Kyu Kobujutsu és l'antecessor de l'Okinawa Kobudo actual.

La història i algunes teories, comencen a fer-se conèixer en l'actualitat. A Okinawa solament els guerrers tenien autorització a portar armes, i encara que no se sap exactament quines tècniques treballaven, si es conegut el fet que després de la invasió del clan Satsuma, molts d'ells van estudiar les tècniques que provenen de l'estil del anomenat clan, "Jingen-Ryu Kenjutsu". Segurament també estudiaven equitació, tir amb arc, a més d'utilitzar d'altres armes clàssiques, com la llança, la alabarda i la utilització del Bo y el Sai.

Aquesta última arma, era portada per aquells guerrers classe inferior que actuaven com policies, i portar-ho de manera ostentosa era un signe de classe social.

Molt practicants de To-De o Karate també practicaven Bo, però es important destacar que possiblement a Okinawa es practiqués algun estil autòcton, que després es va barrejar amb influències d'estils xinesos i també japonesos, especialment procedents de l'herència marcial de clan Satsuma. La utilització del bastó llarg com arma, per part de les classes socials baixes, es ben habitual en d'altres cultures. A Okinawa existeix el costum de realitzar danses folklòriques amb bo, encara que els que l'executen, no són artistes marcial.

Els Samurais de Ryu Kyu, practicaven tant Bo, com Sai les quals es consideraven armes. Actualment les eines de treball utilitzades a Kobudo, son les "armes" dels pagesos i pescadors, totalment externes al mon dels guerrers.

Aquestes, com el Tonfa (Manija /moledora), el Nunchaku (Mayal /desgranador), Kama (falç), Eku (rem) etc. Van ser pensades com "armes", per persones que utilitzaven la major part del seu temps, en realitzar els seus treballs agrícoles o de pesca, a vegades passant gana i necessitats, mentre que els guerrers dedicaven tot el seu temps a instruir-se en les arts de combat. Les armes de les classes baixes, estaven concebudes per enfrontar-se entre elles, mai contra una llança o una espasa de un bushi (guerrer). De tal manera, aquestes armes i tècniques, no van interessar mai als guerrers del regne de les Ryu Kyu, ja que ells tenien les seves pròpies que es demostraven superiors al combat.

Necessitaria d'una llarga explicació, per aportar alguna llum a les diferències entre l'antic Kobujutsu y el modern Okinawa Kobudo. Podem endevinar que les mencionades diferències es

Kobudo_presentacion

Escrit per Administrator

dimecres, 25 de maig de 2011 11:05 - Darrera actualització divendres, 17 de juny de 2011 08:17

van produir quan l'actual Kobudo es va començar a ensenyar juntament amb l'actual Karate modern. De la mateixa forma que l'antic Karate d'Okinawa es va adaptar al poder i a la forma de procedir-hi del Japó (illes centrals), també el Kobudo modern va ser influenciat de forma similar. Introduït al Japó anterior a la guerra, durant l'època del militarisme radical del poble nipó, la practica original i el propòsit del Karate i el Kobudo van assolir unes característiques pròpies del poble japonès, fins a l'actualitat.

Des del punt de vista físic, el Kobudo és una extensió de la instrucció amb peses i sobrecarrega del Karate, que ajuda al desenvolupament de la força dels braços, mans i canells, a la vegada que incrementa la habilitat manual i la coordinació del cos.

“Tot i que la primera intenció de la practica Kobudo es diferent”.

Avui és molt probable que la necessitat de les tècniques del Kobudo estiguin obsoletes, però si menys no, la historia d'aquestes armes continua formant part important de la tradició del Karate d'Okinawa i del seu llegat cultural.

Degut a la pertinença d'Okinawa a Japó, les tradicions marcial niponeses com l'idioma, van influenciar les tradicions marcial d'Okinawa.

Es per aquest motiu, que la paraula Kobudo, es adoptada per els okinawens, tenint com reflex el que es coneix al Japó, illes centrals, com Nihon Kobudo, es a dir la “Antiga Via Marcial de Japó”.

Les escoles antigues o Ryuha, poden practicar amb diverses armes o especialitzant-se en una en concret.

2.- NIHON KOBUDO (日本古流)

Quan el Japó s'unifica sota uns estrictes governs s'aconsegueix instaurar un període prolongat de relativa pau, la guerra general es reemplaçada per conflictes civils localitzats. Les antigues tècniques marcial per la guerra desapareixen per adequar-se a la nova tendència creada per aquest tipus de conflictes. No obstant el desenvolupament cultural va lligat estretament al Camí del Guerrer. D'aquesta manera apareix el concepte de "Do" que es el Camí o Via Marcial, es a dir que mantenint alhora la realitat i la efectivitat de les tècniques del guerrer, aquestes s'adapten al nou context social, transformant-se a la vegada en un camí de desenvolupament personal i espiritual.

El Nihon Kobudo, es avui dia un sistema japonès en la utilització d'armes. Aquestes armes son principalment; la "Katana" (espasa japonesa), el Wakizashi (espasa curta), el Tanto (gabinet), el Yari (llança), la Naginata (alabarda), el Bo (pal de 1'83 mts) el Tanbo (pal curt de 30 a 50 cm), Hanbo (basto de uns 90 cm); Yubi-bo (pal petit de uns 14 cm); Jo (basto), Nawa (corda); Manrikigusari"(cadena amb dos pesos als extrems), Jutte (espècie de porra metàl.lica, el Tessen (bano), Kusarigama, (falç amb cadena llastrada) i d'altres.

Les escoles antigues o Ryuha, poden practicar amb diverses armes o especialitzant-se en una en concret. Existeixen extensos estudis sobre els Koryu (antigues escoles) i estan perfectament reconegudes per el govern japonès;

Actualment es considera que la capacitació tècnica d'un estil de Nihon Kobudo, prepara als estudiants per fer front la pròpia vida d'una manera més eficaç. La disciplina i el auto sacrifici per avançar dintre d'aquest estil, són els mateixos i necessaris per triomfar en les relacions personals. Les relacions humanes creixen al tenir una major expectativa de si mateix que dels altres. Quan un s'esforça per estudiar per obtenir un major rendiment personal, és torna més útil per si mateix i per els demés. Quan s'aprèn a donar lliurement i compartir les seves habilitats es comença a contribuir al benestar dels altres. No es necessari garantir la competitivitat entre les persones ,perquè cada estudiant té un difícil oposant en sí mateix. Aquests conceptes es transmeten a cada alumne junt amb les tècniques d'armes.

Quan un es pregunta perquè hauria d'estudiar un vell estil d'art marcial, alhora que es viu en un món modern, solament té que observar, els principis en els quals es basa aquest estil, com podria ser el respecte, la bellesa i desenvolupament de l'esperit.

A traves d'una estricta practica l'alumne aprèn el respecte a la disciplina, a les armes que utilitza i a les persones. Es pot veure la bellesa en les tècniques realitzades. L'esperit creixerà fins trobar la llibertat i l'espai per les seves pròpies idees dintre de les normes de la pròpia disciplina.

La practica de "l'Antic Camí de la Guerra", o del "Camí del guerrer", pot ser un vincle comú entre totes les persones de totes les edats.

Encara que per assolir els seus beneficis, les persones interessades en la seva practica, han de tenir clar que això requereix una decisió definitiva i el compromís d'estudiar.

Al Japó, la Nihon Kobudo Kyokai i la Nihon Kobudo Shinkokai són les entitats que oficialment, divulguen i "legitimen" els diversos estils de Kobudo. N'hi ha molt treball i es força complicat per tractar-se d'estils antics, alguns compten amb més de 700 anys d'història.

Per aquest motiu, quan es necessari conèixer sobre algun estil, o mestre, una de les formes de comprovar la veracitat i la legitimitat de qüestions relacionades amb el Nihon Kobudo, es recórrer a la Nihon Kobudo Kyokai o la Nihon Kobudo Shinkokai.

: